

FIATALOK MŰHELYE

A középiskolások műfordítói vetélkedőjére készült trásokból

EGY VITÉZ IMÁJA

ROBERT PINSKY

Különös,
Szomorú és megrettentő, néha
Hősies, néha túrhetetlen, sőt
Szánalmas és ijesztő, de nem inog meg:
Fegyelmezett.

Haszontalanságában szigorú,
Ésszerű, akár az ügyes ifjú,
Távolságtartó szent arcátlanságában.

Visszautasító: ismerős,
Páncélban térdel.
Keze és arca nyugalmasan pihen a kereszt alakú nyélen,
Fegyver a mozdulatlan hüvelyen.
A szó és a test ellentmondanak,
Sablonos szimbólumok
Ebben a világban.

Ezért imája csupa meghittség,
Mely a végtelenért eseng.

Túl büszke, az erőről lemond,
És semmit sem vár cserébe.

Imája szilárd. Hősiessége
Irigylésre méltó.

A rég elszenvedett megpróbáltatások
És terhek hőse ő. Otthonosan mozognak
A tökéletlenség súlya alatt:
Kötelességük a teherhordozás.

Ne ők
Fáradjanak bele ez életbe, a Háromság szeretetébe.
Valahol olvasta:
A szeretet nem név,
Hanem erő: páncéling.
A páncélkesztyűt nem lapozzák,
Mint a breviáriumot, de forgatása
Célszerű.

És újra különös,
Szomorú és megrettentő, néha
Hősies, néha túrhetetlen: mert
aggódik a csendért.
A lélek hebeg önmagáért.

„Bölcsesség félni az uralkodót.”
Már nem így van.

Fontosabb a tisztelet,
Ez az új eszme:

Mint mikor csecsemő születik: az apa
Meváltozik,
Régi közönyössége helyébe a törődés lép,
Vadságból az imához tér.
Életét is feláldozva óvja,
Legkisebb veszélytől védi
A pici lelket.

SZABÓ Anikó fordítása